

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 12 lutego 1921 r.

w przedmiocie uzupełnienia postanowień § 68 p. 2 i § 72 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o organizacji władz i urzędów skarbowych na obszarze województw Białostockiego, Kieleckiego, Lubelskiego, Łódzkiego i Warszawskiego.

Na mocy art. 13 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. Pr. z 1919 r. № 65, poz. 391) zarządza się w uzupełnieniu postanowień § 68 p. 2 i § 72 rozporządzenia wykonawczego do powyższej ustawy (Dz. Ust. Rz. P. z 1920 r. № 15, poz. 81) co następuje:

Jeżeli fabryka lub zakład produkujący przedmioty podlegające opłatom akcyzowym jest położony poza siedzibą urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, w takim razie naczelnik tego urzędu wydaje producentowi tylko przy rozpoczęciu nowej kampanji pierwsze świadectwo na prawo rozpoczęcia produkcji, natomiast sprawdzanie dalszych deklaracji, przewidzianych w ustawach akcyzowych i wydawanie świadectw na prawo produkcji przedmiotów podległych opłatom akcyzowym, aż do zakończenia ruchu, porucza się inspektorowi akcyzowemu, któremu powierzono nadzór nad odnośną fabryką względnie zakładem.

Sprawdzanie deklaracji i wydawanie świadectw na prawo rozpoczęcia produkcji przedmiotów, podległych opłatom akcyzowym w fabrykach i zakładach położonych w siedzibie urzędu skarbowego akcyz i monopolów państwowych, należy wyłącznie tylko do naczelnika urzędu, nie zaś do miejscowych inspektorów akcyzowych.

Minister Skarbu:

w z. *Weinfeld*.